

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af a) Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6269; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2931) og

b) Forslag til Lov om Ændring i Lov af 20. December 1924 om Omsætningsafgift af Motorkøretøjer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6263; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2938).

Lovforslagene sattes til Forhandling.

N. P. Nielsen: Jeg kan paa Socialdemokratiets Vegne tiltræde det foreliggende Forslag til Lov om Afgift af Motorkøretøjer med videre og om denne Afgifts Anvendelse. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at der efter den grundige Behandling af de her foreliggende Problemer, der fandt Sted ved Kommissionsbehandlingen, og her i Rigsdagen ved den nugældende Lovs Behandling, er der ikke Anledning til at røre ved Hovedprincipperne i dette Forhold, saa meget mindre som den nuværende Lov i alt væsentligt har virket tilfredsstillende og opfyldt sit Formaal, nemlig at skaffe Midler til den nødvendige Ombygning af Landets Veje, uden at de Afgifter, der er paalagt Motorkøretøjerne, kan siges at have virket hemmende paa Anvendelsen af dette udmærkede Befordringsmiddel. Det sidste fremgaar af Statistikken over Motorkøretøjernes Antal, idet den viser, at dette Antal er steget fra 29 839 i 1920 til 133 673 i 1930. Alle Kommentarer er overflødige. Det er jo naturligt, at en saa mægtig Tilgang af Motorkøretøjer har skabt Vanskeligheder paa mange Omraader. De mange Motorkøretøjer omkring paa vore Veje medfører Usikkerhed i mange Henseender. Straffebestemmelserne i Loven om Motorkøretøjer foreligger ikke nu til Revision, men det kan ikke nægtes, at naar man i Pressen læser om de forskelligartede Ulykker, bliver man af og til lidt opskræmt og faar det Indtryk, at der ikke findes den Ansvarsfølelse hos Motorførerne, som der burde være. Men dette foreligger, som sagt, ikke til Behandling. Her er der Tale om Vejmyndighedernes Ansvar og deres Opgave: at skaffe de bedst mulige Færdselsveje, og i denne Henseende kan, der gøres en betyde-

lig Indsats til Indskrænkning af Ulykkernes Antal. Det gælder jo nu ikke alene om at holde en Vejs Kørebane i farbar Stand, men lige saa meget om at skaffe bredere Veje, forbedrede Vækryds og Vejsving og skaffe betryggende Færdselsforhold for andre, der befærer Vejene: Hestekøretøjer, Cyklister og endelig ikke mindst for Fodgængerne, der særlig har Krav paa forøget Sikkerhed. For Fodgængernes Vedkommende har Forholdene udviklet sig saaledes, at de er blevet de vanskeligst stillede. Jeg tror at kunne hævde, at Vejmyndighederne er sig deres Ansvar bevidst, men skal vi naa det Maal, der turde være det naturlige, nemlig at der paa alle stærkt befærdede Vejstrækninger er særlige Færdselsbaner for Cyklister og Fodgængere, vil det koste mange Millioner Kroner.

Den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet hos de to særligt interesserede Parter, nemlig de motorkørende og Vejmyndighederne, giver Indtryk af, at disse ikke føler sig særligt brøstholdne ved Lovforslaget. Motororganisationerne kan vel siges at være Organet for Motorfolket. Det er dog kun en meget lille Brøkdal af dette, der tilhører de paagældende Organisationer. De har igennem deres egne Blade udtrykt Skuffelse og Misfornøjelse, men der er alligevel ikke rigtig Skrald i Trompeten. Det er vel, fordi Motorfolket maa erkende, at de Afgifter, de svarer af deres Motorkøretøjer, udelukkende er anvendt til Forbedring af Vejene, og dette maa dog siges i saa høj Grad at være i de motorkørendes Interesse, at de sikkert ogsaa vil forsone sig med de Afgifter, de maa betale. Efter hvad der foreligger fra denne Presse, synes man at være særlig misfornøjet med Lovforslagets Bestemmelser om at begrænse Loven til en Gyldighedstid af 10 Aar. Mig forekommer det, at det vilde være udmærket, om der kunde opnaas Enighed herom. Det vilde for Vejmyndighederne være af overordentlig stor Betydning, om de gennem en saadan 10-aarig Periode kunde faa udarbejdet bestemte Arbejdsplaner, og vi vilde da maaske kunne naa til, at alle Landets Amts-, Sogne- og Købstadkommuner kom paa Højde med, hvad Færdselen kræver. Saa vidt er vi ikke endnu. Thi hvis Motorfolket har Ret i sin Opfattelse, at Antallet af Motorkøretøjer vil stige i samme Grad, som sket er i de seneste Aar — man spaaer, at vi vil komme op paa en Afgift af 162 Mill. Kr. i Løbet af 10 Aar mod den nuværende Afgift paa 50 Mill. Kr. — ja, hvis det skulde blive Tilfældet, saa vil det give sig Udslag i en kolossal Trafik paa vore Veje og Gader, saa-